

Pag. 2
Îmbogățirea colecției de bile albe
Pag. 3
Laude, felicitări, dar și ... reproșuri

Pag. 5
O manifestare de aleasă ținută

Pag. 8
Sport
Maestrul internațional Ioan Mărășescu din nou în mijlocul șahiștilor băileșteni

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie GRATUIT

Seria a XII-a
Nr. 4
 aprilie 2013
 Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Comemorarea lui Amza Pellea

A intrat în tradiția locului, la 7 aprilie, în fiecare an, băileștenii să-și comemoreze emblema spirituală – marele actor Amza Pellea.

Anul acesta comunitatea a ținut să-și omagieze eroi prin-un șir de acțiuni prin care a fost foarte bine marcat evenimentul, cu participarea băileștenilor de toate vârstele.

În zilele premergătoare s-au implicat cu deosebită abnegație și seriozitate școlile gimnaziale și liceele prin organizarea unor concursuri pe o tematică ce privește viața și opera artistică interpretativă și literară a celui comemorat.

Astfel, vineri, 5 aprilie, la sala de sport a Liceului Tehnologic „Ștefan Anghel”, au concurat, în prima parte, elevii școlilor gimnaziale.

A impresionat nivelul cunoștințelor despre Amza Pellea – certitudine reieșită din răspunsurile prompte și sigure la cele douăzeci de întrebări adresate de juriul concursului, prin moderatoarea Carmen Mitrache.

Diferențele, ca număr de puncte acumulate de cele cinci echipe

de elevi au fost destul de strânse, fapt ce evidențiază efortul acestora în pregătirea participării merituoase.

A câștigat echipajul Școlii Nr. 5 „Aviator Petre Ivanovici”. Pe locul al doilea s-au clasat Școlile Nr. 3 și Nr. 4, cu număr egal de puncte, pe cel de al treilea, elevii de gimnaziu de la Liceul „Mihai Viteazul”, iar pe locul al patrulea cei de la Școala Nr. 1.

În partea a doua au concurat echipele celor două licee, care pe toată durata concursului au mers „umăr la umăr”, astfel încât, după epuizarea celor douăzeci de întrebări, au fost necesare altele cinci, pentru departajare, după

care juriul a hotărât să le declare pe amândouă câștigătoare ale concursului, cu număr egal de puncte.

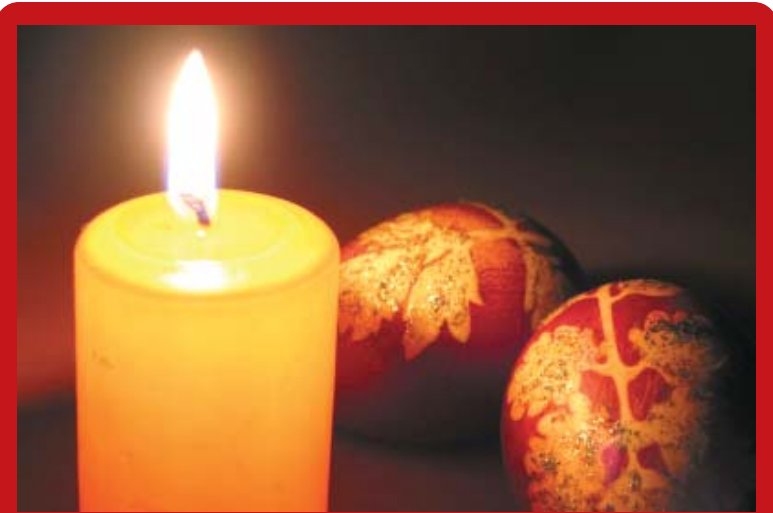
La final participanții au primit felicitările juriului, adătat cu diplomele care au consemnat meritele lor, s-a subliniat, astfel, caracterul etic și civic al manifestării prin dăruire conștientă a elevilor și cadrelor didactice care i-au pregătit.

În după-amiaza aceleași zile, pe scena Casei de Cultură „Amza Pellea” a avut loc Concursul de interpretare a unor texte umoristice. Au concurat formații ale Școlilor Gimnaziale Nr. 1 și Nr. 3 cu dramatizări după schițe de I.L. Caragiale – „Justiție” și, respectiv, „Five O’Clock”, spectacole care au stârnit ropote de aplauze din partea spectatorilor.

Stângăciile interpretative au fost puse pe seama vârstei, și ambele formații au fost declarate câștigătoare, cu același punctaj obținut.

A fost pozitiv apreciat, de asemenea, Grupul umoristic al Liceului Tehnologic „Ștefan Anghel”, care a interpretat un fragment inspirat după „Să râdem...”.

Ca și dimineața, d-l Marcel

Sfintele sărbători prilejuite de Învierea Domnului Nostru Iisus Hristos – Paștele 2013 – să aducă tuturor băileștenilor de acasă, din țară și din depărtări, liniște sufletească, petreceri după tradiție, împreună cu toți cei dragi!

Tuturor un sincer

“La mulți ani”!

și tradiționalul

Hristos a Înviat!

**Costel Pistrîțu,
 Primarul Municipiului Băilești**

Boța, directorul Casei de Cultură, a înmănat participanților diplome și le-a mulțumit conducătorilor de școli și cadrelor didactice care au asigurat îndrumarea elevilor.

Duminică, 7 aprilie, ziua de naștere a lui Amza Pellea, a fost comemorată cu evlavie de către comunitatea băileșteană. La inițiativa primarului, d-l Costel

Pistrîțu, s-a mers la București cu câteva mașini.

S-a plecat la 6 dimineața și câteva zeci de băileșteni au fost așteptați de D-nele Oana Pellea, fiica, și Ileana, sora mai mică a marelui actor și de numeroși băileșteni stabiliți în capitală.

► Continuare în pag. 4

Îmbogățirea colecției de bile albe

Urmare Dispoziției 342 a Primarului Municipiului Băilești, miercuri 27.03.2013, s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare a Consiliului Local pe luna lui Mărțisor.

D-l secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a precizat că ședința este statutară și a transmis ștafeta d-lui Cr. Țibreanu, președintele de ședință, care l-a invitat pe d-l primar C. Pistrițu să prezinte ordinea de zi. Apoi, preluându-și atribuțiile, președintele de ședință l-a rugat pe d-l secretar să supună spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, votat în unanimitate, și a supus votului ordinea de zi, aprobată, de asemenea, în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă manifestările culturale-artistice și educative pe trimestrul al II-lea 2013 ale Casei de Cultură „Amza Pellea”, se stipulează că, respectând legislația în vigoare, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care să se aprobe activitățile din trimestrul respectiv.

D-na Elena Jianu a apreciat că s-a prezentat un program viabil, cu activități diverse și interesante, activități concrete, cu multe deplasări în țară ale ansamblului folcloric, menționând că elevele de la liceu, care fac parte din acest ansamblu, au informat-o cu mândrie că programele prezentate au fost apreciate și aplaudate peste tot pe unde s-au deplasat. În semn de prețuire a strădaniilor, a propus să i se facă și Casei de Cultură un cadou, constând în repararea acoperișului și a porțiunilor pe care pereții sunt deteriorați. D-l primar a adresat felicitări d-nei consilier pentru că „încurajează fața nevăzută a lucrurilor” și a informat că există fonduri obținute printr-un proiect de anvergură prin care se poate face mult mai mult. A pus accent pe faptul că 2013 este cel mai greu an în ceea ce privește sumele acordate de la bugetul statului, precizând că din cele 33 de miliarde de lei vechi pentru cofinanțare s-au primit de la CJ numai 3 miliarde, dar nu din vina consiliului. De aceea, a considerat necesar ca fiecare instituție „să se zbată” pentru proiecte, spre a obține fonduri europene. „Noi n-am avut și n-avem arierate, dar n-am primit bani, iar cei care au avut și au încă au primit fonduri, ca să «stingă» arieratele. Este inuman și inadmisibil așa ceva, adică trebuie să ai datorii ca să primești bani”, a spus cu amărăciune edilul-șef, întrebându-se retoric: „unde este factorul stimulant pentru cei care muncesc cu pasiune și cu responsabilitate?” A mai precizat că „venim cu foarte multe lipsuri din urmă și este foarte greu să te descurci”.

Proiectul de hotărâre a primit sufragiile tuturor aleșilor urbei, după cum toate proiectele de hotărâre supuse dezbaterii au fost

aprobat în unanimitate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă manifestările culturale-artistice și educative pe trimestrul al II-lea, planificate la Biblioteca Municipală „Petre Anghel”, se menționează că, în baza aceluiași considerente, executivul a propus aprobarea programului principalelor manifestări ale bibliotecii și a devizului estimativ de cheltuieli pe acest trimestru. D-na Janeta Vlad, bibliotecar-responsabil, a informat că a depus un referat privind cheltuielile care se vor face în special pentru manifestarea „Zilele Bibliotecii” (22-26 aprilie), devizul estimativ prezentându-se astfel: Diplome de excelență, de onoare și de participare – 2000 lei; Cărți pentru premii – 1000 lei; Alte cheltuieli de organizare – 1000 de lei; Materiale de curățenie și deratizare – 1000 lei, în total 5000 lei.

D-l Cr. Țibreanu, președintele Comisiei de Învățământ-Cultură, a menționat că, spre regretul său, în program nu apar activități ocazionale de săptămâna „Școala altfel”, cu toate că luna aprilie este „foarte încărcată”. A reiterat ideea că apar activități referitoare la comemorarea unor personalități românești sau străine cu ocazia împlinirii unui număr nerotund de ani de la naștere sau moarte, în schimb nu sunt prinși pentru comemorare Șt. O. Iosiv și I. Agârbiceanu, de la a căror moarte se împlinesc 100, respectiv, 50 de ani. S-a arătat surprins de sumele prevăzute în deviz, întrebând câte diplome se vor acorda și cât costă o diplomă, dacă „are nevoie pentru acestea de 2000 lei”, și a considerat că era normal să se procure mai multe cărți pentru premii. D-l M. Urziceanu s-a interesat cum se îndeplinește obiectivul principal al activității bibliotecii și cum vine aceasta în întâmpinarea cititorilor, pentru a-i stimula la lectură, dacă se merge și prin școli în acest scop. D-l Ionel Mușuroi s-a arătat surprins de faptul că la filiala de la Balasan n-a fost planificată nicio activitate. D-na Janeta Vlad a răspuns în stilul-i caracteristic întrebărilor adresate, amuzându-i pe unii și deranjându-i pe alții care s-au simțit oarecum jigniți de modul cum li s-a răspuns, pentru că, nu-i așa?, tonul face muzica.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă programul de lucru de la Biblioteca Municipală se precizează că în referatul înaintat de conducerea bibliotecii se menționează că un mare număr de utilizatori, în special elevi, studenți și funcționari publici au solicitat modificarea programului de funcționare cu publicul pe perioada verii (1.04-30.09). În acest scop, conducerea bibliotecii a propus ca programul să fie de luni până vineri în intervalul orar 8-20, în două ture, respectiv 8-16 și 12-20, iar la filiala Balasan 7,20-

14,20, diferența de o oră fiind efectuată la sediul din municipiu al bibliotecii. S-a făcut mențiunea că programul filialei Balasan este condiționat de programul de circulație al microbuzului care transportă elevii și că sunt unele probleme în perioada vacanțelor elevilor. Având în vedere cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care să se aprobe programul de lucru cu publicul, conform orarului propus de conducerea bibliotecii.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă manifestările culturale și educative pe trimestrul al II-lea ale Muzeului „Câmpiei Băileștilor”, se stipulează că, respectând dispozițiile art. 36, alin. 1 și 2, lit. „d” și ale alin. 6, lit. „a”, punctele 1 și 4 din Legea 215/2001, executivul a propus aprobarea acestor manifestări, conform anexei care face parte integrantă din hotărâre.

D-l Cr. Țibreanu s-a interesat dacă există o anexă pentru activitățile care se vor desfășura în săptămâna „Școala altfel” și a primit răspuns negativ, după care a propus să fie precizate evenimente care se sărbătoresc pe data de 9 mai, pentru ca programul să fie concret. În intervenția sa, d-na Elena Jianu, după ce a informat că săptămâna respectivă nu se mai numește „Școala altfel” ci „Să știi mai multe, să fii mai bun”, formulare cu valențe stimulativ și educative, a întrebat dacă „anul acesta se va vedea la muzeu mai mult decât s-a văzut anul trecut” și a cerut să se facă precizări referitoare la activitatea „Lansarea unui mic ghid al monumentelor istorice și al altor locații de interes cultural din Băilești”. De asemenea, a dat glas nedumeririi generate de faptul că în program apare planificată sărbătorirea „Zilei Eroilor” pe data de 13 mai, deși aceasta este pe 13 iunie, răspunzându-i-se că „s-a scris greșit în program”.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă preluarea în administrare a unor bunuri de la CJ Dolj, amplasate în zona Protecția Plantelor, se menționează că, prin adresa 1739/2013, CJ Dolj a revenit la solicitarea de preluare în administrare de către CL Băilești a Punctului de lucru Băilești, din str. Galicea Mare, 9, constituit din teren în suprafață de 13435 mp și 2274 mp suprafață construită care face parte din domeniul public al județului Dolj. Față de cele menționate executivul a propus:

1. Aprobarea preluării în administrarea CL Băilești a imobilului Punct de lucru Băilești, constituit din teren în suprafață de 13435 mp și 2274 mp, suprafață construită, domeniul public al județului Dolj.

2. a) Predarea spațiilor se va face de către CJ Dolj în baza unui proces verbal de predare-primire; b) Cheltuielile privind între-

ținerea imobilelor vor fi suportate de CL;

c) Închirierea sau concesionarea acestor spații se va face de către CL numai în baza unei hotărâri a CJ Dolj, cu respectarea cadrului legislativ.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rezilierea unor contracte de concesiune, se menționează că între CL și d-l Crăciunoiu Ștefan Cristian s-au încheiat contractele de concesiune 12668 și 12673/21.07.2006, precum și 12803 și 12804/24.07.2006 pentru parcelele de teren 18, 23,73,78, din str. Eroilor. Deoarece titularul contractelor a depus cerere de reziliere, întrucât n-a folosit aceste parcele de teren, concendentul neîntocmind documentele cadastrale aferente acestor suprafețe, executivul a propus CL să aprobe rezilierea contractelor de concesiune menționate anterior, având ca obiect terenul aparținând domeniului privat al municipiului, situat în str. Eroilor.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rezilierea unor contracte de concesiune, se stipulează că între CL și d-na Crăciunoiu Janeta Cristina s-au încheiat contractele de concesiune 12666/31.08.2006 și 12802/24.07.2006 pentru parcelele de teren 7 și 62, din str. Eroilor. Având în vedere că titularul contractelor a depus cerere de reziliere, întrucât n-a folosit aceste parcele de teren, concendentul neîntocmind documentele cadastrale aferente acestor suprafețe, executivul a propus CL să aprobe rezilierea contractelor de concesiune menționate anterior, având ca obiect terenul aparținând domeniului privat al municipiului, situat în str. Eroilor.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă mutarea bustului Domnitorului Mihai Viteazul din str. Revoluției la localul Liceului „Mihai Viteazul”, din str. Mărășești, se menționează că în anul 2005 CL a aprobat realizarea obiectivului **Bust Mihai Viteazul**, în fața Primăriei. Prin referatul 517/20.02.2013, d-l Topuzu Mircea, domiciliat în str. Revoluției, 67, în numele promoției de absolvenți 1972 ai liceului, a propus mutarea acestui bust din fața Primăriei în fața Liceului „Mihai Viteazul”. Luând act de cele solicitate și având în vedere propunerea Comisiei de Urbanism din cadrul Primăriei de a se analiza în CL această solicitare, executivul s-a declarat de acord cu mutarea bustului și a solicitat consilierilor locali să-și dea avizul.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă punerea la dispoziția Companiei de Apă „Oltenia” SA a terenului și a imobilelor amplasate în str. Șoseaua Galicea Mare, 9, pentru organizarea de șantier în vederea implementării proiectului de modernizare și furnizare a apei potabile în municipiu, se menționează că, după cum este cunoscut, Compania de

Apă Oltenia implementează proiectul **Extinderea și modernizarea infrastructurii de apă și apă uzată în județul Dolj**. Ținând seama de faptul că pentru desfășurarea lucrărilor în municipiul Băilești este necesară darea în administrare a unei suprafețe de teren pentru amenajarea organizării de șantier, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea:

1. Se aprobă darea în administrare Companiei de Apă Oltenia SA a imobilului din Str. Șoseaua Galicea Mare, 9, constituit din teren în suprafață de 13435 mp și 2274 mp, suprafață construită.

2. Predarea spațiilor se va face de către CL Băilești pe baza unui proces-verbal de predare-primire.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă aderarea la Asociația de Dezvoltare Intercomunitară (ADI) SALUBRI-ECO a comunelor Siliștea Crucii și Giubega, se stipulează că, având în vedere că cele două primării și-au manifestat dorința de aderare la ADI SALUBRI-ECO, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: Consiliul local al municipiului Băilești este de acord cu aderarea CL Siliștea Crucii și a CL Giubega la ADI SALUBRI-ECO, cu respectarea legii.

D-l Ionel Mușuroi a fost de părere că era necesar un acord din partea d-lui F. Glonța și că nu se impunea ca acest proiect să fie prezentat de d-l secretar M. Barbu. D-l F. Glonța a menționat că se solicită un acord de principiu. La intervenția edilului-șef, care a pedalat pe faptul că este normal și corect să fie informați consilierii dacă societatea pe care o conduce d-l Glonța poate să susțină cele două consilii locale, d-l F. Glonța a dat răspuns afirmativ, precizând că nu sunt prea multe deșeurile acolo, iar cele două comune sunt aproape de municipiu și că intenționează să colecteze deșeurile numai o dată pe lună, răspuns valabil și pentru intervenția d-lui D. Manciu, care a abordat problema tarifelor percepute.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă revocarea HCL 29/2013, se menționează că în ședința din 11.02.2013, CL a adoptat hotărârea de modificare a Actului constitutiv al SC Paza SRL Băilești. Deplasându-se la Camera de Comerț Dolj, administratorul societății n-a reușit să materializeze modificarea actului constitutiv și i s-a recomandat ca pentru activitățile propuse să fie trecute alte activități secundare. Având în vedere cele menționate, executivul a propus revocarea HCL 29/ 11.03.2013.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea Actului constitutiv al SC PAZA SRL, se menționează că, urmare adresei 343/20.03.2013 a societății prin care se solicită modificarea Actului constitutiv prin adăugarea unor activități ➔

Laude, felicitări, dar și ...reproșuri

Pe data de 4.04.2013 s-au desfășurat lucrările ședinței extraordinare a Consiliului Local, 10 dintre proiectele de hotărâre puse în dezbatere având ca obiect bugetul pe anul 2013. Din lipsă de spațiu și având în vedere că lucrările au fost transmise în direct la stația de radiofrecvență, nu vom mai prezenta toate discuțiile, ci doar pe cele cu impact deosebit și vom face cunoscută structura bugetelor. La ședință au fost invitați managerii și contabilii unităților școlare și de cultură, ai spitalului, ai poliției locale, ai CSM „Progresul” și ai celor două societăți băileștene, cu precizarea că de la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel” au fost prezenți toți membrii consiliului de administrație.

D-l primar C Pistrîțu s-a declarat plăcut surprins de interesul manifestat pentru această ședință și a mulțumit invitaților pentru receptivitate.

În bugetul activităților autofinanțate, la partea de Venituri apare suma de 324 mii lei, iar la Cheltuieli, 519 mii lei, cu un deficit de 196 mii lei. La Secțiunea de funcționare, veniturile sunt de 190 mii lei (taxe forfetare – 150 mii, concesiuni și închirieri – 25 mii, taxă piață – 15 mii), iar din totalul cheltuielilor de 180 mii lei, 97 mii sunt cheltuieli de personal și 83 mii, bunuri și servicii. La Secțiunea de dezvoltare, veniturile reprezintă 134 mii lei, vărsăminte din secțiunea de funcționare, subvenții APIA – 134 mii, suma de la cheltuieli, 329 mii lei fiind cheltuieli de investiții.

Bugetul activităților autofinanțate a fost aprobat cu 13 voturi „pentru” și 3 „împotriva”, d-nii

I. Crețan, P. Floricel, E. Cecea, d-l D. Manciu abținându-se.

Consiliul local a aprobat în unanimitate bugetul pe anul 2013 al Spitalului Municipal Băilești, în sumă de 8006 mii lei, atât la venituri, cât și la cheltuieli, din această sumă 5211 mii lei reprezentând cheltuieli de personal. La Venituri, 7746 mii lei sunt venituri nefiscale, vânzări de bunuri și servicii, din care: venituri din prestări servicii – 219 mii, venituri din contracte încheiate cu casele de asigurări sociale de sănătate – 7213 mii lei, venituri din contracte încheiate cu direcțiile de sănătate – 314 mii lei, iar 260 mii lei – subvenții din bugetul local pentru finanțarea cheltuielilor curente – 180 mii lei și pentru finanțarea cheltuielilor de capital – 80 mii lei. D-na economist Mirela Țibreașu, managerul spitalului, a informat că s-a stabilit pentru spitalul nostru coplata la externare de 7 lei, că sume pentru investiții de la Ministerul Sănătății nu s-au mai primit de 2 ani și a precizat că „vom merge pe puterile proprii”, asigurând că în viitor se vor găsi bani pentru buna desfășurare activității, chiat dacă, față de anul precedent, bugetul este mai mic cu cca 7 miliarde lei vechi.

Sufragiile tuturor consilierilor locali le-a obținut și bugetul Poliției Locale, având structura: Venituri – 556 mii lei, subvenții de la Primărie din bugetul local și Cheltuieli – 556 mii lei, din care: 475 mii lei – cheltuieli de personal și 81 mii lei – cheltuieli

materiale. Edilul-șef a menționat că Poliția Locală n-are sediu, își desfășoară activitatea într-o sală improprie și este necesar să se finanțeze măcar proiectul pentru sediu, dacă nu se poate realiza, deocamdată, obiectivul.

În ceea ce privește bugetul Casei de Cultură „Amza Pellea”, acesta are prevăzută suma de 660 mii lei, atât la Venituri, cât și la Cheltuieli. Veniturile provin din subvenții pentru instituții publice de la bugetul local – 628 mii lei și venituri din chirii – 32 mii lei. Din cheltuieli, 184 mii lei sunt cheltuieli de personal; 466 mii – bunuri și servicii (pentru întreținere și funcționare – 374 mii, reparații curente – 40 mii, bunuri de natura obiectelor de inventar – 30 mii, deplasări și detașări – 20 mii, pregătire profesională – 2 mii) și Cheltuieli de capital – 10 mii lei. La întrebarea d-lui Cr. Țibreașu referitoare la destinația sumei de 10 mii lei, la investiții, s-a precizat că anul trecut Casa de Cultură a preluat imobilul în care funcționa Serviciul Social, pentru a fi dat Clubului Pensionarilor și este nevoie de reabilitări. Pentru încălzirea sălii de spectacole s-a depus acum 2 ani un proiect pe care d-l primar l-a apreciat ca ambițios, exprimându-și convingerea că sunt șanse de realizare, din moment ce proiectul pentru canalizare s-a finalizat după 4 ani.

Pentru Muzeul „Câmpiei Băileștilor”, aleșii urbei au aprobat în unanimitate bugetul în sumă de 65 mii lei, la Venituri – subvenții

din bugetul local, și aceeași sumă la Cheltuieli, din care: cheltuieli de personal – 28 mii lei, bunuri și servicii – 37 mii lei (pentru întreținere și funcționare – 28 mii, bunuri de natura obiectelor de inventar – 5000, deplasări și detașări – 1.000, pregătire profesională – 3.000) S-a menționat că s-a reușit preluarea clădirii alăturate muzeului, după ce inițial se pierduse chiar sediul și că este nevoie de bani pentru reabilitarea acesteia în scopul extinderii spațiului muzeului.

Tot în unanimitate „parlamentarii” locali au aprobat și bugetul Bibliotecii Municipale „Petre Anghel” în sumă de 69 mii lei la ambele capite. Veniturile provin din fonduri de la bugetul local al municipiului, cheltuielile fiind repartizate astfel: cheltuieli de personal – 43 mii lei, bunuri și servicii – 26 mii lei, din care, pentru întreținere și funcționare – 8.000, bunuri de natura obiectelor de inventar – 2 mii, deplasări și detașări – 1.000, cărți și abonamente – 15.000 lei. Răspunzând întrebării d-lui D. Manciu referitoare la valoarea bugetului din anul precedent, s-a informat că acesta a fost în suma de 70 mii lei.

Referitor la SC Salubritate Băilești SRL, aleșii locali au propus CL următoarele:

1. Se aprobă bugetul pentru activitatea autofinanțată de la SC Salubritate SRL, la Venituri în sumă de 570 mii lei, iar la Cheltuieli în sumă de 542,6 mii lei.

2. Se împuternicește d-l Pistrîțu Costel, Primarul Municipiului

Băilești, pentru a vota în AGA-ADI „SAULUBRI-ECO” bugetul de venituri și cheltuieli al SC Salubritate Băilești SRL.

Veniturile sunt realizate exclusiv din surse proprii, iar din suma de 542,6 mii lei Cheltuieli, 380.074 reprezintă cheltuieli de personal, din care 268.650 – cheltuieli cu salarii în bani (261.550 – salarii de bază și 7.100 lei – spor pentru condiții de muncă), iar 162.526 – bunuri și servicii.

Consiliul local a aprobat în unanimitate bugetul SC PAZA CLB SRL Băilești, care are prevăzut la Venituri suma de 600 mii lei, aceeași dimensiune având-o și partea de cheltuieli. Cele 600 mii lei sunt venituri proprii din prestări servicii, cheltuielile fiind repartizate astfel: 463 mii – cheltuieli de personal, din care: 300 mii – salarii de bază, 114 mii – contribuții, 15 mii – tichete de masă, 6 mii – indemnizații de conducere și alte indemnizații, 15 mii – uniforme și echipament obligatoriu, 13 mii – ore suplimentare; Cheltuieli materiale, bunuri și servicii – 12 mii (telefon, internet, cheltuieli poștale – 4 mii, furnituri de birou – 2 mii, alte bunuri și servicii cu caracter funcțional – 2 mii, materiale și servicii pentru întreținere și funcționare – 1 mie, obiecte de inventar – 2 mii, deplasări interne, detașări și transferuri – 1 mie lei); Cheltuieli cu TVA – 125 mii lei.

Și bugetul CSM „Progresul”, în sumă de 235 mii lei, atât la Venituri cât și la Cheltuieli, a obținut

► Continuare în pag. 7

secundare, executivul a propus completarea Actului constituiv al SC PAZA SRL – capitolul II – obiectul de activitate, prin adăugarea activităților secundare:

- cod CAEN – 6810 – Cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii;
- cod CAEN – 6820 – Închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau în leasing;
- cod CAEN – 6832 – Administrarea imobilelor pe bază de comision sau de contract.

D-l Ionel Mușuroi a menționat că în Actul constitutiv apar cele trei modificări, dar s-au strecurat și unele greșeli, vorbindu-se de Primărie în loc de CL. Edilul-șef a făcut unele precizări, informând că nu este vorba de CL, ci de municipalitate, adică de municipiul Băilești, deoarece, conform înțelegerii, municipiul „le cuprinde pe toate”. D-l Ionel Mușuroi a sesizat că se vorbește de prelungirea datei actului adițional, dar în document se spune că acesta este „nelimitat” și atunci „ce să mai prelungim?”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă suprafețele de pajiști din izlazul comunal pentru întocmirea documentelor de primire a sub-

vențiilor de la APIA Dolj, se stipulează că, având în vedere situația terenurilor cu destinația pășuni permanente în sectoarele Gabroveni, Becherești, Colănești, executivul a propus adoptarea unei hotărâri prin care CL să aprobe suprafața de 272,77 ha cu pajiști permanente, deținute în proprietate de CL și atribuite cu titlul gratuit deținătorilor de animale, pentru întocmirea documentației ce urmează a fi depusă la APIA Dolj, în scopul obținerii subvențiilor. D-l ing. Fl. Pârvolescu, împuternicit administrator al terenului agricol care aparține CL, a insistat ca domniilor consilieri să-și dea acordul pentru această suprafață, „fiind ultimul an în care se mai primesc fonduri pentru asemenea suprafețe”.

D-l Ionel Mușuroi a pus accent pe faptul că în proiectul de hotărâre trebuia să se facă referire numai la suprafețele de pășuni, ci nu la întreaga suprafață de teren agricol deținut de CL. „Sunt trei poziții referitoare la pășuni, dar adunate nu dau suprafața menționată în document.” D-l Fl. Pârvolescu a dat explicații și a precizat suprafețele reale din cele trei poziții, menționând că această suprafață este cea raportată la APIA, iar dumnealui merge acolo cu documente doveditoare.

În ceea ce privește Proiectul de

hotărâre prin care se aprobă chiria pe anul 2013 pentru terenul agricol ce face parte din izlazul comunal, în vederea cultivării cu plante furajere, se menționează că la stabilirea chiriei se are în vedere valoarea arende acordate în zonă, cuprinsă între 700 și 1000 kg grâu/ha, corespondentul valorii de 700-1000 de lei, cât și sumele încasate de la APIA pentru suprafețele mai mari de 0,30 ha, în sumă de până la 600 lei/ha. Față de cele menționate, executivul a propus:

1. Aprobarea închirierii terenului arabil din izlazul comunal pentru persoane fizice și juridice deținătoare de animale domestice, în vederea producerii de furaje în anul 2013;

2. Aprobarea chiriei pentru terenul arabil extravilan închiriat, după cum urmează: pentru suprafețele mai mici de 0,30 ha – 250 lei/ha; pentru cele mai mari de 0,30 ha, care beneficiază de plăți APIA – 500 lei/ha;

3. Chiriei va fi achitată la punerea în posesie.

D-l Fl. Pârvolescu a insistat pe faptul că mai sunt 79 ha, din care 12 de pajiști, care, dacă nu sunt închiriate, rămân pârloage și „nu avem nimic de câștigat. Noi le închiriem anual iar oamenii încasează subvențiile.” D-l Cr. Țibreașu

nu a întrebat care este procentul de încasare a chiriilor, d-l Pârvolescu răspunzând că, exceptând satul Balasan, de unde nu s-a încasat nimic, celelalte chirii au fost încasate în proporție de 87%.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modelul legitimației de Primar, Viceprimar, Consilier Local și modelul semnului distinctiv pentru aceleași calități, se stipulează că având în vedere că prin HG 285/2005 CL are obligația de a aproba modelul legitimațiilor menționate și al semnului distinctiv al acestor funcții, executivul a propus CL să adopte o hotărâre prin care să aprobe cele menționate, conform anexelor care fac parte integrantă din hotărâre. Se menționează materialele din care vor fi confecționate legitimațiile, dimensiunile (lungimea, 80 mm; lățimea, 55 mm), culoarea literelor (negru), în realizarea lor utilizându-se cel mult două caractere pentru a asigura un aspect sobru. Semnul distinctiv este o insignă confecționată din tombac, argintată, având forma unui scut, cu dimensiunile 24X28 mm, pe care sunt marcate culorile Drapelului Românier, Stema României și precizarea calității purtătorului.

Cheltuielile pentru confecționarea legitimațiilor și a semnului

distinctiv sunt suportate din bugetul local.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă contractele de închiriere pentru terenul din proprietatea publică a municipiului, situat în str. Tăbăcari, 22, se precizează că, având în vedere solicitarea Serviciul Urbanism din aparatul de specialitate al Primăriei, executivul a propus CL:

1. Aprobarea contractelor de închiriere pentru terenul din proprietate publică, situat la adresa menționată, în suprafață de 35 mp, împărțită în două suprafețe egale, așa cum reiese din planul de situație și din caietul de sarcini.

2. Încheierea contractelor pe o perioadă de trei ani, cu posibilitate de prelungire prin acte adiționale, cu acordul prelabil al părților contractante.

3. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze contractele de închiriere.

Chiar dacă au existat și puncte de vedere diferite, susținute cu argumente convingătoare, ședința s-a desfășurat într-o atmosferă destinsă, fără precipitări sau accese de nervozitate, în deplina respectare a opiniilor avansate, reprezentanții legislativului și ai executivului îmbogățindu-și astfel colecția de bile albe.

Gh. Gheorghisan

S.C. ALEXTRICOT S.R.L. – o firmă în ascensiune

Tricotajul e o îndeletnicire de dată mai recentă decât țesutul și, prin excelență, una feminină, chiar dacă sunt și excepții (în Băilești cunosc un bărbat, respectabil, de altfel, care „împletește cu igle și andrele, spre amuzamentul vecinilor și cunoscuților), însă cu îngăduință, într-un trecut, nu tocmai îndepărtat, tricota pentru familie orice femeie „ilice“, flanele, veste și ciorapi într-un cârlig, bineînțeles din lână, pe care tot ea o torcea, o răsucea, o făcea gheme sau sculuri, folosindu-se de scule rudimentare, însă punându-și în valoare priceperea, îndemânarea și talentul, toate pornite din iubirea de frumos.

În a doua jumătate a veacului trecut au apărut tricotezele profesionale, cu aparate acționate manual, la care lucrau „la comandă“ sau pentru vânzarea produselor la târguri de săptămână, bălciuri sau chiar în piețe de fiecare zi, în orașele mai mari.

La Băilești, în cadrul Cooperativei Meșteșugărești „Victoria“, a funcționat, o perioadă, o secție de tricotaie, cu aparatură modernizată pentru timpul respectiv.

După 1990 s-a produs un salt calitativ uriaș, ca tehnologie, eficiență și calitate, despre care intenționez să relatez în continuare.

Pentru cititorii „Gazetei de Băilești“, la sugestia d-lui primar Costel Pistrîțu, marți, 12 marie a.c., am făcut o vizită la Alextricot S.R.L., din Șoseaua Galicea Mare Nr. 16, însoțit de d-l Adrian Gabrovanu, pentru imagini foto adecvate.

Constatările, la fața locului, sunt făcute comparativ cu cele dintr-o vizită anterioară, de la începuturile activității firmei, când, evident, au fost inerente greutăți, depășite cu eforturi și dăruire, atât în ceea ce privește resursele umane, cât și cele materiale și financiare.

Pentru autorul acestor rânduri nu mică a fost surprinderea să constate că numai adresa societății mai corespunde realității, în rest, totul e schimbat, chiar și lucrătorii, după aproape un deceniu de activitate au căpătat experiență în domeniu și, mai mult, s-au atașat de firmă și se identifică cu ea.

Vizităm compartimentele de lucru, conduși cu amabilitate de d-l Mircea Dișa, managerul întreprinderii, care ne prezintă mai întâi pe d-l Franco Pasquini, pa-

tronul firmei și apoi pe șefii de compartimente.

Totul strălucește de curățenie, iar, pentru că afară primăvara întârzie să se instaleze și e încă răcoare, temperatura din încăperile societății e adaptată la necesități, adică asigură condiții normale de muncă.

Totul e computerizat; au fost schimbate utilajele vechi cu altele performante, aduse din Italia, puține încă în curs de instalare, în vederea creșterii eficienței producției.

Numărul angajaților a crescut, față de anii de început, și în prezent sunt 274.

De la d-l Mircea Dișa aflăm date edificatoare privind obiectul activității: producerea de articole

de confecții tricotate.

Se observă, comparativ cu începutul, că societatea e într-un progres evident cert și, în prezent, deține un flux tehnologic complet, capabil să realizeze toate operațiile necesare executării de pulovere.

E vorba de lucrări de tricostat, confecționat, de practicat butoniere și montări nasturi, executare de broderii, aplicații la cald a diverselor sigle, de tratarea firelor, călcătorie, împachetare, etichetare și expediție.

Pur și simplu e frapantă complexitatea operațiilor executate de personalul bine pregătit și cu experiență, care s-a specializat și care, de la preluarea fibrelor de lucru, până la expediția produselor finite, asigură derularea întregului proces de producție.

Aceasta e destinată în exclusivitate exportului, în general, în Italia, chiar pentru celebra firmă „Giorgio Armani“, dar și în Franța, Marea Britanie, Rusia și altele.

Am remarcat peste tot implicarea responsabilă a angajaților, dovada cea mai elocventă a atașării

lor față de firmă și produsele muncii lor, realizate la standarde internaționale și care i-a făcut să devină angajați de nivel european.

Firma e în continuă dezvoltare și perspectivele ei sunt optimizate de cererea de produse ale ei pe piețele în care și-au câștigat un real prestigiu cu produse livrate până acum. E suficient să amintim numai darea în funcție a unor spații inexistente până acum, elemente care stimulează activitatea de producție – sala de mese, vestiarele pentru angajați, sala pentru realizarea prototipurilor, sala de ședințe etc.

Cele văzute la „Alextricot S.R.L.“ și datele oferite de gazdă ne edifică evident convingerea că Băileștii a câștigat prin această firmă nu numai locurile de muncă menționate, ci și certitudinea că poate fi înfloritor cu adevărat, într-un viitor apropiat prin atragerea de investitori străini serioși.

În orice caz, Redacția Gazetei de Băilești consideră de datoria ei să aducă la cunoștința cititorilor cele constatate, spre a constitui un exemplu de cum, prin muncă, seriozitate și dăruire, poate înflori o localitate.

Valentin TURCU

▶ Continuare din pag. 1

S-au depus flori la „Steaua lui Amza Pellea“, sub privirile admirației ale trecătorilor (destui, im-

Comemorarea lui Amza Pellea

presionați de pietatea momentului, au cumpărat de alături flori, cinstind, astfel, memoria ilustrului actor, dar și în semn de prețuire față de fiica sa, vrednic continuator al tatălui, în arta dramatică, afirmată și recunoscută pe plan național și internațional).

Numeroși participanți au făcut deplasare la Cimitirul Bellu, unde așteptau alții, dintre care cel mai cunoscut e d-l Paul Mitroi, jurist reputat, fondatorul Instituției „Avocatul Poporului“.

A urmat serviciul religios de pomenire a celebrului actor, oficiat de același P.C. David, ca și în anul trecut, într-o atmosferă emoționantă de smerenie, exteriorizată decent prin rugăciunile pentru odihna celui comemorat.

După datina românească, d-na Oana a împărțit participanților bucate și băutură, iar din specificul atât de scumpmarelui Amza și personajului său Nea Mărin, pe lângă celelalte, „de post“, praz și zaibăr de la Băilești.

Da, stimați cititori ai Gazetei de Băilești, să nu vă mai mirați că în acel sanctuar al artei românești, unde sunt Amza Pellea și colegii săi, am văzut lacrimi de vădită și nestăpânită emoție în ochii nu puținor participanți. Vântul și frigul nu le-au putut împiedica, fiindcă ele au picat din admirația participanților la comemorarea unei mari sensibilități artistice a neamului românesc, fapt ce a generat mândria că e al nostru.

De la Aleea pe care se situează

mormântul marelui Amza Pellea, băileștenii n-au luat direct drumul spre casă, deși ieșirea din capitală se făcea cu dificultate, dat fiind sfârșitul de săptămână.

Tot la sugestia d-lui primar s-a făcut o vizită la Cimitirul Ghencea-militar, la mormântul altui băileștean celebru – aviatorul Petre Ivanovici, alături de care a fost depus

fiul său ing. de aviație C-tin Ivanovici, fost director al L.A.R.

Pe cei care au aprins o lumânare la mormântul celui care a trecut cu avionul pe sub Podul de la Cernavodă, expresie a curajului și măiestriei de a pilota, i-a marcat faptul că administrația așezământului nu acordă importanța cuvenită curățeniei, astfel că, odată

constată această stare la mormântul aviatorului-locotenent, fiu al Băileștiiului, s-a trecut imediat la aducerea lui la normalitate. Au făcut-o cu dăruire doamnele Ioana Neacșu, educatoare, și Rodica Pascu, învățătoare și d-l primar Pistrîțu, încât, la final, se putea citi, pe lespedea mormântului, mesajul de recunoștință al aviatorei-avocată Irina Cioc-Bumaia memoriei „celui care i-a dat aripi“.

Drumul la București, ca și acțiunile școlilor au avut darul să reliefeze faptul că băileștenii nu numai că nu-și uită valorile reprezentative, dar le și cinstesc cum se cuvine și îi implică pe cei din generațiile care vin în prețuirea acestora, mândrindu-se legitim cu ce au lăsat posterității.

În aceeași zi, la Băilești, co-

memorarea lui Amza Pellea s-a făcut începând cu depunerea de flori la imaginea în bronz a marelui actor din fața Casei de Cultură care îi poartă numele, cu participarea multor locuitori de toate vârstele, de la preșcolari, veniți cu educatoarele, elevi de la clasele primare, gimnaziale și liceale, la tineri, maturi și vârstnici, câțiva nonagenari.

S-au aprins lumânări în memoria lui Amza Pellea, apoi s-a făcut deplasare la Casa Memorială, din Str. Er. Grigorescu, unde, întru pomenirea lui, preoții Cătălin Neacșu și Crinu Mihai au oficiat slujba cuvenită. S-au împărțit participanților bucate, colivă și pahare de zaibăr, într-o atmosferă de admirație față de cel comemorat, pe un fond sonor adecvat, asigurat prin reproducerea inconfundabilelor relatări ale lui Nea Mărin, în compania alor săi – Veta, Sucă et co.

Valentin TURCU

O manifestare de aleasă ținută

Planificată cum nu se putea mai inspirat în ziua de 10 aprilie, când se împlinesc 87 de ani de la actul de naștere al bibliotecii și moderată cu discreție de d-l prof. Marian Pimea, fost cu aproape cinci decenii în urmă director al Bibliotecii Orășenești, activitatea culturală, care a beneficiat și de o asistență pe măsură, s-a constituit într-un fericit prilej de primenire sufletească. Și cum putea să fie altfel când invitații de onoare au fost prof. univ. dr. Elis Râpeanu, prof. univ. dr. Gheorghe Doca, foști colegi de grupă în studenție, prof. Ștefan Enache, fost șef al Secției Etnografie a Muzeului Olteniei și n-a lipsit, bineînțeles, d-l Costel Pistrîu, Primarul Municipiului Băilești care, în semn de respect și prețuire, a oferit câte o garoafă doamnelor și domnișoarelor prezente la manifestare.

D-na Janeta Vlad, bibliotecar responsabil al Bibliotecii Municipale „Petre Anghel”, a prezentat un scurt istoric al prestigioasei instituții de cultură, după care micuța și simpatica Alexia Ungureanu a recitat poezii din creația eminesciană, iar frații Carmen și Victor Vlădulescu, poezii eminesciene, dar și din creația d-nei Elis Râpeanu.

Distinsa universitară Elis Râpeanu, o mai veche cunoștință a noastră, prietenă a bibliotecii și a municipiului, a mulțumit pentru onoarea care i-a fost făcută, mărturisind că este impresionată de solidaritatea față de locurile natale, că băileștenii, asemenea Domniei Sale, n-au uitat și nu uită pe acel „acasă”, și dorul de meleagurile natale. A considerat că invitații n-au venit la o sărbătoare a bibliotecii, ci la „o sărbătoare a cărții”. Cu emoție greu stăpânită a recitat din lirica proprie poezii scrise în memoria și în amintirea titanului teatrului și cinematografului, Amza Pellea, poezii reunite sub genericul „Sub lumina lui Nea Mărin”, una dintre

poezii intitulându-se „Să ne-amintim de Nea Mărin” și câteva Madrigaluri închinare oltenilor, poezii care au evidențiat lirismul debordant al creației distinsei poete.

Ilustrul prof. univ. dr. Gheorghe Doca, un citadin de marcă, de fapt, mândria noastră a băileștenilor, „a susținut” o excepțională lecție de literatură, de poezie, dând posibilitatea celor prezenți să pătrundă mai adânc în unicitatea creației eminesciene, în acest impresionant tezaur pe care ni l-a lăsat genialul poet, ce continuă să fie Luceafăr, chiar dacă pe unii îi deranjează această etichetare, ca și cea de „poet nepereche”. Ce să-i faci? ... Invidiile sunt mari!

Chiar dacă de fiecare dată mărturisește cu o modestie dezarmantă, care îl înobilează, că nu este eminescolog, ci doar „un iubitor al lui Eminescu”, personal, ne încapățânăm să-l considerăm eminescolog, și nu unul ca mulți alții, ci unul de mare dimensiune, din „prima linie” și avem certitudinea, fără a fi considerați lipsiți de modestie, că nu ne înșelăm și nici nu exagerăm sau batem câmpii. Iar tema propusă de Domnia Sa, „Cine l-a descoperit pe Eminescu?” a fost deosebit de incitantă, ineditul constând în faptul că argumentele fără cusur ale distinsului profesor au fost susținute prin versuri din poezia postumă (rămasă în manuscris), mai puțin cunoscută, dar tot atât de

valoroasă și frumoasă, după cum menționa distinsul profesor. Nu vom insista, din lipsă de spațiu, asupra demersului său, ci vom menționa doar câteva idei cheie, emise și argumentate. S-a precizat că poetul a fost introdus în conștiința literară românească de către Iosif Vulcan care i-a publicat, în 1866, în revista „Familia” pe care o conducea, poeziile „De-aș avea” și „O călătorie în zori”. Cea de a doua descoperire (recunoaștere) o datorăm lui Titu Maiorescu care, deși, după cum se știe, poetul publicase în „Convorbiri literare” numai poeziile „Venere și Madonă”, „Epigonii” și „Mortua est”, îl plasează pe poet al doilea după Alecsandri, numindu-l „poet în toată puterea cuvântului”. După cum spunea profesorul, afirmația nu reprezenta o noutate pentru Eminescu, deoarece „nu Vulcan și nici Maiorescu nu l-au desco-

perit pe poet, Eminescu s-a descoperit pe sine”, totul concentrându-se apoi spre confirmarea acestei descoperiri. În acest fel, afirma concitadinul nostru, devine plauzibilă afirmația că poetul s-a dus la Blaj „să se caute pe sine însuși”, în sprijinul acestei afirmații venind cuvintele poetului: „Domnilor, eu sunt poet și-mi caut materiale”, așa încât pentru el nu se mai punea problema recunoașterii genialității sale.

În opinia noastră, extrem de valoros a fost tot ce a spus universitarul Gheorghe Doca, dar, mai ales, felul în care a spus. Fără a face paradă de erudiție, cu toate că este, cu adevărat, un erudit, cu modestia-i proverbială, a folosit o bogată sinonimie, spre a evita prețiozitățile, a fost apropiat de auditoriu și cald, făcând să apară între „cele două părți” o adevărată comuniune, și prin toate acestea, ne-a fascinat pe toți introducându-ne în lumea inefabilă a creației lui Eminescu, sensibilizându-ne și încântându-ne prin sinceritatea și căldura cu care ne-a vorbit. Argumentația impecabilă, de o limpezime cristalină și cuceritoare paranteze au captivat asistența, transportând-o în intimitatea poetului, făcând-o să plutească pe aripile visului, într-o atmosferă unică a dorului de Eminescu. Deși nu mai era nevoie, ne-a dovedit că face parte din categoria spiritelor alese, iar finalul expo-

zeului său a fost de-a dreptul tulburător. Citind însemnarea făcută de poet pe o pagină de manuscris a „Luceafărului”, privitoare la condiția genului, ilustrul nostru cetățean de onoare a lansat întrebarea retorică: „Dacă Eminescu (adică geniul) nu putea să ne facă fericiți, cine ar putea s-o facă?”, cuvinte care duc cu gândul la adverbul „și totuși” folosit de Arghezi în finalul poeziei „De ce-aș fi trist”.

Prelungind acest moment emoționant, d-na Doina Țenea a recitat poezia proprie „Lui Eminescu” și „Tu nu mai știi”, de Elis Râpeanu, prilejuindu-i clipe de puternică emoție autoarei.

Profesorul Ștefan Enache, un alt fiu marcant al Băileștiului, a făcut o scurtă incursiune în istorie, spunând că multe lucruri nu se știu despre istoria noastră. A abordat probleme ale romanității și ale spiritualității noastre, a făcut o paralelă între istorie și tradițiile populare, afirmând că nu poți înțelege civilizația unui popor, dacă nu-i cunoști tradițiile. Personal, a scris mai multe studii în special despre ocupații și a abordat și problema felului în care localnicii i-au asimilat pe slavii.

D-l primar Costel Pistrîu a avut aprecieri superlative asupra reușitei acestei activități de excepție, a mărturisit că „pentru noi este un mare câștig și o onoare să ne aducem acasă valorile”, a dat frâu liber mândriei generate de faptul că „avem în sală multe valori locale pe care trebuie să le prețuim și să le respectăm”. A considerat că ar fi foarte bine dacă profesorii de la cele două licee l-ar invita pe d-l prov. univ. dr. Gheorghe Doca la o dezbateri în clasă sau, și mai bine, la nivelul liceelor.

Felicitări organizatorilor, întreaga noastră grație și prețuire superlativă față de distinsele personalități care au onorat invitația și ne-au îmbogățit sufletește!

Gh. GHEORGHISAN

În acest număr, vom continua prezentarea altor exemple, pe care în cartea **Capcanele limbii române**, celebrul lingvist Alexandru Graur le folosește pentru a-și argumenta afirmațiile făcute în capitolul „Cuvinte înțelese greșit din context”, considerând că nu abuzăm prea mult de înțelegerea și de răbdarea cititorilor Gazetei.

A *friza*, cu alt sens decât „a încreți părul”, se folosește în expresii împrumutate din franțuzește, cu înțelesul „a fi foarte aproape de”, cum ar fi *a friza codul penal*, adică „a fi foarte aproape de a constitui un delict”. Unii au înțeles că în acest context înseamnă „a încălca”, de aceea zic despre o acțiune necinstită că *frizează legile*.

Gelos poate fi cineva numai atunci când i se pare că soția (sau soțul) îl înșală. Cu toate

Să ne ferim de... „capcane” (VI)

(Continuare din numărul anterior)

acestea, foarte adesea, în mediul mai puțin cult, este considerat ca sinonim cu *invidios*, așa încât se zice „sunt *gelos* pe colegul meu, pentru că are rezultate mai bune decât mine.”

Individ înseamnă la origine „nedespărțit”, fiind derivat din aceeași rădăcină cu *indivizibil*. În raport cu o comunitate sau o colectivitate, un *individ* este o persoană luată aparte sau, cu un termen mai vechi, *ins*. Întrucât cuvântul nu este aplicat și celor pe care îi respectăm în mod deosebit, unii au ajuns să creadă că este un cuvânt de ocară și îl folosesc ca sinonim al lui *păcătos*, om necinstit, autorul precizând că

termenul respectiv, cu sensul menționat, a pătruns în Dicționarul Explicativ.

La vechii greci, *obol* era numele unei monede divizionare. De aici expresia curentă și în zilele noastre *a-și da obolul*, ceea ce înseamnă „a contribui cu o mică sumă” la o întreprindere de caritate sau de interes public. Socotindu-se că *obol* înseamnă „ajutor”, se ajunge la formulări ca cea pe care autorul mărturisește că a auzit-o într-un discurs: „vom da tot *obolul* acestei inițiative.”

Peripeție, în greaca veche avea sensul „eveniment neașteptat”, așa încât se putea vorbi, cum se vorbește și acum, de „o călătorie cu

peripeții.” Din astfel de afirmație a apărut ideea că e vorba de „aventuri” și, pe cale de consecință, să se vorbească de *peripețiile* unei persoane, ca în construcții de tipul: „nu-l mai pasionau *peripețiile* altora”, „îl acaparaseră total *peripețiile* proprii.”

Un cuvânt la modă, dar folosit de multe ori greșit, este *a preconiza*. Se știe că în limba latină, *praeco* era crainicul care striga mărfurile la mezat. Din acest cuvânt s-a format mai târziu verbul discutat, cu înțelesul „a trâmbița meritele unui produs” sau „a face reclamă pentru o idee etc”. Rezultă că se zice corect *medicii preconizează sulfamidele*; se pre-

conizează folosirea matematicii în toate speciilitățile. Nu puțini cred că *a preconiza* înseamnă „a propune”, autorul menționând că a auzit zicându-se: „1700 de hectare *preconizate* a fi irigate.” Alți vorbitori confundă acest verb cu „a prevedea”, folosindu-l și pentru ceva depășit: „pe atunci încă nu se *preconizase* poplurea aerului”, formulă în care s-a ajuns la un înțeles absolut contrar celui corect.

Prestanță înseamnă „ținută impunătoare”, în timp ce *prestigiu* are sensul „strălucire morală, glorie”.

Dat fiind faptul că ambele cuvinte sunt formate cu prefixul pre-, s-a ajuns să fie confundate, în sensul că *prestanță* ia locul lui *prestigiu*. În susținerea argumentației sale, marele lingvist dă un citat din „Revista de filozofie”,

► Continuare în pag. 7

Timpuri și anotimpuri (II)

Când se pomeau căldurile de vară peste oraș, din iunie și până-n august nu mai știai, vericule, cum să fugi din calea arșiței!!

Că erau conțopiști de prin birouri, dăscălime, tractoriști sau lucrători în fabrici, cu toții căutau o oază cu umbră și ceva răcoreală, la adăpost de fierbințeala nemioloasă a lui cuptor. Și unde te puteai adăposti mai bine decât la o terasă umbroasă ce devenea tărâmul fermecat, unde intrai „la doi mici sau un vin rece“, la umbra boierească ce te făcea să uiți (ce scurtă-i fericirea!) de răutăți și pizme, să-i răzi soarelui în nas cu halba de bere gulerată pe masă! Mahăr te numeai! Și uita omul nostru de zăpucul ce-i devenea prieten și i se lumina fața privind jarul din grătare, pe care topăiau cămurile suculente, din care avea să se înfrupte cu râvnă, sorbind cu nesăț spritul în care jucau broboanele înțepătoare ale sifonului pus în vinul rece de la gheața ce provenea din ghețaria de la capătul străzii Bolintineanu, unde sub baloți de paie stătea gheața Dunării din iarnă, tăiată calupuri.

De veneai vremelnic, și nou în urbe, străinaș fiind, aflat cu treabă, și intrai la o grădină, de nu erai decât casei... Te așezai timid la o masă, de găseai un loc liber, mâncai ce vedeai că e și pe la ceilalți, adică o ciorbă, un ostropel sau vreun ghiveci, beai ceva și te duceai acasă

întrebându-te ce atâta tura-vura pentru un blid cu d-ale gurii!

Ehei, dar dacă erai un om umblat, cu oarecare staif și influență, se schimba calimera! Apărea ca din senin o măduvioară, un creieraș, sau o momită parcă numai bune să-ți înnebunească simțurile! Pe timpurile celea, fiecare șef de unitate avea un meremet, un preparat cu chichirez, care să-l facă cunoscut și cu localul frecventat.

Merită, zic eu, să oprim pelicula amintirilor asupra câtorva dintre ele, interesante în felul lor, căci fiecare zonă a orașului, din centru până la margine, avea cârciumioara ei, de la Pascu „la Groapă“, adică bodega de la barieră, trecând pe la „Feroviarul“ din gară, și până la Miștirlic, departe, dincolo de monument.

Privind retrospectiv în timp, vă spun că merită să știți câte ceva din ceea ce le făcuse oarecum faimoase în peisajul orașului.

O primă locație era „TURIST“ – hotel și restaurant, aflat în clădirea „Dr. Culescu“ și care odată cu preluarea ei de către Petrică Fanciu a început să se impună în lumea mondenă. Aici, în răcoarea plăcută a saloanelor renovate, cu separeuri discrete la mese, „scorțoșii“ târgului beau cafele, unele drese cu un coniac bun de Segarcea, ceva de ronțait, un covrigel, o uscătură, niscaiva alune sau degustau băuturi sclifosite netulbu-

rați, căci fleandura și cu gherțoiul, nu prea aveau ce căuta. Și mai mâncai la Fanciu un preparat minune, pentru care-i treceai pragul, „puiul oltenesc“. Dezosat și îmbălsămat în baie de vin cu mirode-nii, cu coajă arămie de grătar, stins într-un mușdei dres cu dichis cu smântână și boia, alături de chifle calde și o salată de ardei copti, de-ți mușcai degetele. Nu mai vorbesc de cotletele de berbecuț în sos vânătoresc, sau mușchi de vițel pe pat de legume! Mergea vinul rece de Galicea de numa numa.

Avea Fanciu asta un panseu, pe care-l adresa mereu bucătăreșelor și ospătarilor: „Bă, să știți de la mine, măncarea clientului, e ca pictura bă, cu cât e mai colorată și mai aromată, cu atât e mai căutată“

Seara era program cu orchestră, taraf și ring de dans.

Local de lux, cu parapon dom'le ce mai! Căci vorba ceea, știa Fanciu ce știa!

Se cuvine să spunem câteva cuvinte și despre o altă locație căutată în oraș, „BUFET-ul“ lui Gheorghe Ponor, din casele „Dumbrăvescu“, colț cu strada Mărăști. Bufet, bufet, dar nici pe departe spelungă sau bombă de drojdieri sau mocofani. Țuiculița nu se mai bea la țoi, ci numai la păhăre! Nu lipsea însă nici berea, nici pelinul, ori vreo spirtoasă mai cu nume de import.

Mușterii se împărțeau în trei categorii: grăbiții care serveau în picioare, la mese înalte, „la varice“, un țap, o fleică și p-aci ție drumul; consumatorii de profesie, care stăteau la mese de metal sub un șopron larg și umbros și „lumea bună“ care se desfăta la salonul de la stradă sau la separeu, mai departe de zarva și agitația de la „grădină“.

Nea Gheorghe Ponor, cârciumar cu state vechi, era venit de prin părțile Moldovei, în anii grei ai foametei din '47 și intrase băiat de prăvălie la un negustor. Sârguincios și hamic, a devenit teșghetar și mai apoi vânzător la casa cu drept deplin și atestat, trecând astfel prin toate stadiile comerțului de altădată. Nu-l păcăleai pe moldovean cu marfă proastă sau vin acrit!

Ca să-și atragă clientela inventase Gheorghe „gustărica de sezon“.

Fiind VETERAN în breaslă, omul nostru plecase de la principiul cum că „nu prea știe țărănul ce-i șofranul“, dar cu siguranță știe că orice sprit fie și de vară, începe cu antreul. Cum cei mai mulți fideli ai stabilimentului erau din tagma lui „ardeo la Pingea“ varianta cu fasole, modestă dar plină de calitate, alături de o ceapă, un cârnaț sau o slănină (prima conservă a românului – soluția perfectă a supraviețuirii – fie vară, fie iarnă) a fost și încă mai este leacul culinar al celor cărora vântul le suflă prin cămări, dar și prin buzunare.

Gustărica asta cum vrei s-o numim astăzi, ca și atunci, își are obârșia în timpurile când doar orășeanul vedea carne în fiecare zi. Talpa țării o făcea poate, uneori, doar de sărbători în partea de dulce a anului.

Tot olteanul știa că acolo unde sunt ceapă, cârnaț ori slană, ulei, sare, piper, fasole și pătrunjel, succesiunea atinge apogeul, iar gestul ștergerii strachinei devine mitologic și nu mai poate fi modificat decât cu riscul alienării.

Momentul triumfal al primordialelor bucate mai sus înșirate, dar și al lui tanti Măria, soția lui nea Ponor, căci ea era șefa peste sectorul de gătit, reprezenta clipa în care mioriticul mâncău își impresiona mesenii, prin gestul său căpcaunic, cu care înșfăca ulcica cu vinat, sugea cu nesăț vreo opt ghiogâlțuri pe măsură ce nodul gros i se scurgea pe gât, după care răsufla ușurat și mulțumit, slobozind către cei din jur un „Dă, Doamne, când ne-o fi mai rău să ne fie ca acum“, căci vorba aluia „altfel îl înjuri pe fraier cu burta plină!“

În timpul asta, la mesele din față ori la „separeu“, unde erau clienții cu punga mai bogată, începeau să vină „mizilicurile“, șiretlic ticălos și cu skepsis, cu brânză telemea untoasă, dar sărată ocnă, ghiden tăiat feliuțe, ori un batog adevărat, sau icrișoare de crap pe feliuțe subțiri de pâine neagră, măsline cămoase și aromate... Luai din cele sărături, ➔

Balada telemobilului

Să dea Bunul Dumnezeu,
Celor ce-am greșit, iertare,
Liniște-n cugetul meu
Și-n poezie ferveoare,

Ritm și rime inspirate
Și în cuvinte alese,
Ștrefele bine frazate
Și pe deplin înțelese,

Verbul să-mi fie tot viu
Și să-mi perii bine stilul,
O baladă să mai scriu,
Să evoc ...telemobilul...

Un bibelou-jucărie,
Care-n cele patru zări
Pare o bizarerie...
Cât un pachet de țigări.

Cu rezultate notorii
L-au minuitarizat,
Între timp inventatorii
Și l-au făcut extraplat.

La astfel de rezultate
O fi visat Graham Bell,
Cu un veac și jumătate
În urmă ?? În niciun fel !!!

De unde-ar fi fost să știe,
Că, după mulți ani în șir,
Va fi și telefonie
Pe Mapamond, fără fir.

A fost extraordinar
Pe-atunci acel aparat,
Chiar revoluționar
Și ușor de manevrat.

Pare azi o bagatelă -
O cutie dichisită,
Cu dinam și manivelă,
Pentru apel învărtită.

Avea mare importanță
Că se purta convorbire
Între doi, de la distanță,
Numai printr-un fir subțire.

Părea la-nceput ciudată
O pâlnie de vorbit
Și, la fel de fermecată,
Alta pentru auzit.

Tot acolo-n Lumea Nouă,
Cineva, ulterior,
A făcut din amândouă,
Ineditul receptor.

Întâi se solicita
Legătura prin Centrală,
Pe care-o asigura
O voce profund-nazală,

De femeie obosită,
Rar veselă și des tristă,
Anostă și plictisită -
Duduia ... telefonistă.

Între timp tehnologia
Pe Glob a evoluat
Și, cu ea, telefonია
Ș-a automatizat.

Se-nvârtea un disc banal,
Cu mică-nterupere,
Bineînțeles, manual
Și se formau numere.

Repede, în numeroase
Centre, mai ales urbane,
La birouri și în case
S-au instalat telefoane.

Foarte sobre s-au făcut
Aparatele montate
La-nceput de veac trecut,
De culoare neagră - toate.

Și a fost pragmatică,
De-atunci, diversificarea
Lor, ca și cromatică,
Crescându-le-astfel, valoarea:

Roșii, la șefi de state,
Galbene pe la hoteluri,
Albe, albastre, combinate,
Pe gusturi de multe feluri.

Apoi, în rețele vaste
Au fost puse performante
Aparate, dar cu taste,
Practice și elegante.

Lui Sandu Pirnea

În lume, se poate spune,
Au fost nu demult persoane
Care-au făcut pasiune
Mare pentru telefoane.

Stalin, prin anii treizeci
Era multumit deplin
Cu cele vreo ...douăzeci,
Lângă birou, la Kremlin.

De la el "Secu"-a-nvățat
Metode de ascultare
Și-apoi a implementat
Pe cea de ...interceptare...

Și, astfel, telefonია,
În câteva zeci de ani
A populat pușcăriia
Cu interceptați-dușmani.

Omului zilelor noastre
Înregimentat în știință
Și în cercetări măiestre,
Toate îi sunt cu puțință.

El, precum odată Cronos
Hălăduia prin Olymp,
Umblă pe nave prin Kosmos
Și-alte spații, peste timp.

Prin eter, cu cutezanță,
Ei comunică prin unde,
Vorbind la orice distanță,
Orișicând și orișunde,

Dar întrebarea firească
Ce privea anume rosturi
Era de ce să vorbească
Numai de la fixe posturi ?!

Inteligent și abil,
A reușit proiectarea
Unui telefon mobil
Și, pe urmă, fabricarea.

A fost, un timp, chiar mister -
Noi, din Lumea Comunistă,
După "Cortina de Fier",
Nu știam nici că există.

Nouă, celor de pe-aici
Ne păreau fenomenale,
Când, la alții, mari și mici -
Deveniseră ...banale.

"Telefonul fără fir"
L-a jucat orice copil,
Zi de zi și ani în șir
Și-acum e ...."telemobil".

Este o realitate
Născută din fabulații,
Din jocuri nevinovate
Și-ndrăznețe aspirații.

Fie într-un toc portabil,
Fie într-un buzunar,
E acum indispensabil,
Ba, mai mult, chiar popular...

Vorbesc pe telemobil
De destule ori pe zi
Mamă, tată și copil,
Doar pentru-a se ...auzi...

Tineri, maturi, babe, moși,
Amărășteni și bogăți,
Tupești, timizi, fricoși,
Slujbați, patroni și magnați,

Din tren, avion, vapor,
Din gări, porturi, stadioane,
Din mașini, de pe tractor,
Trăncănesc la telefoane.

Se vând de la Londonderry,
Până-n Peninsula Kola
Aparate BlackBerry,
H.T.C. și Motorola,

Apple, Nokia, Samsung
Sunt căutate și ele,
Ca și Sony și ajung
Conectate la rețele.

Prostul fudul nu-nțelege,
Când mai este și mărlan,
Că-nalcă flagrant o lege,
De vorbește la volan.

În Băilești, unu Ioniță
A sunat-o pe bunica,
Din drumul spre grădiniță,
Dacă s-a sculat ...pisica.

Unii foarte mult plătesc
Să vorbească și să-asculte
Și li se pare firesc
Să își cumpere mai multe...

Achită frecvent cartele,
Cu vădită nonșalanță,
La diferite rețele
Cu denumiri de prestanță.

Iorea din Galicea Mare
Vorbește pe "Vodafone",
Deși la țărâ mai are
Pe "Cosmote" telefon,

Iar, din Cioroi, unu Fane,
Gras, de-l spargi, dacă-l atingi,
Are două telefoane,
Abonate la "Orange".

Pare normal că o fată
Sporovăie dintr-o clasă,
Chiar la două deodată -
Cu ...iubitul și ...acasă.

Au "Mobil" toți lăutarii,
Indiferent de etnie,
Lăieții și costorarii...
Cumplită babilonie...

Prin telefoane mobile
Afaceri se aranjează
Și sunt extrem de utile
Înterlopilor de vază,

Căci vorbesc, precum se știe,
Cu mituiri și pe blat,
Afară, din pușcărie,
Direct sau codificat...

Vorbesc mulți parlamentari,
Chiar din "ședințe de plen"
Și alți destui demnitari,
Ăpelați printr-un ...refren,

Căci se personalizează
Și, în loc de sonerie,
Cinci acorduri sau o frază
Îi cheamă la ...vorbărie.

De curând sunt aparate
La sume exorbitante
Și supersofisticate,
Ușoare și performante.

Sigur, adevărul e
Că ele pot să filmeze
Și că au ...memorie
Cu care pot să stocchez...

Devin "spețe" de "ultraj",
Când nu mai sunt un secret,
Ca suporturi de șantaj,
Dacă-ajung pe ...Internet...

Mai sunt și alte persoane,
Zise ...susceptibile,
Ascultate de ..."Organe"
Chiar și pe telemobile.

Lor, după interceptare,
De "Servicii Speciale"
Li se întocmesc dosare
Și-i trimit în Tribunal.

Mai scapă, însă, cu "dării",
Sau, dacă nu, e mai rău -
Le dă fără "suspendării"
Și îi bagă la ..."Bulău"...

Dar și-acolo, "La răcoare",
E, acum lucru facil,
În pachet să se strecoare
Și un telefon mobil...

Apoi, alte telefoane,
Ei ce susțin "Apărarea"
Dau și ...bani unor persoane
Și obțin ...eliberarea...

Vedete considerate
Prin bogăție, marcante
Își comandă aparate
Cu monturi de ...diamante.

Din poșete prețioase
Aud parvenitele,
Pretinse prestigioase,
Cântând telefoanele.

Vorbesc de la coafor,
Sau manipedichiureste
Care le umblă-n ...decor,
Cu retușuri fanteziste...

Cu nuanțe de vopsele
Li se drege coafura
Și cu farduri și rimele
Li se mai schimbă alura...

Pseudoafaceriștii
Știu bine cum și de ce
Îi urmăresc șantajiiștii
Și vorbesc de la ...W.C....

Doamne, abate din drum
Supercomputerizarea,
Căci simțim tare, de-acum
Că-mpinge ...Globalizarea,

Astfel că Telefonია,
De o vreme, excesivă,
Ne întoarce omenia
Spre ...Comuna Primitivă...

Valentin Turcu

Să ne ferim de... "capcane" (VI)

(Continuare din numărul anterior)

► Continuare din pag. 5

numărul 5/1970: „...nu credeam că prezenta lucrare ar avea prestața necesară înscrierii ei la nivel mondial“.

Distinsul cărturar român consideră că în situația relatată un rol important l-a avut faptul că *prestanța* este ușor analizabil („faptul de a sta în frunte“), pe când originea lui *prestigiu* e mai greu de văzut, deoarece el este din familia lui *a strânge*, iar înțelesul primitiv a fost „închiderea ochilor în fața unei lumini orbitoare“.

Protagonist era în teatrul grecesc actorul care juca primul rol, *protos* însemnând „primul“, iar ceilalți erau numotați în continuare. În limba română a ajuns să fie înțeles ca „actor“ pur și simplu. În aceste condiții, se vorbește de *protagoniștii* unei piese și chiar de *principalii protagoniști*, ca și cum ar exista și *protagoniști secundari*.

A reprima provine din limba latină și la origine înseamnă „a apăsa îndărăt“, din aceeași familie având în limba română pe *a comprima*, *a imprima*, *a suprima*. Cu sensul figurat *a înăbuși*, s-a spus *a reprima* o revoltă. De aici s-a ajuns la ideea că *a reprima* înseamnă „a trata“ cu violență, poate chiar „a omor“ din moment ce se poate citi în ziare că „poliția *a reprimat* pe manifestanți“ sau că „o singură persoană a fost *reprimată*“.

Scor este de origine englezească și avea la început sensul de „răboj“. În sport se folosește pentru a denumi totalul de puncte marcate de o parte și de cealaltă (de fiecare echipă) cum ar fi în enunțul: „*Scorul* este 2 la 2.“ În limba noastră cuvântul este, în

general, înțeles greșit ca „raport dintre punctele înscrise de cele două echipe“ și cu acest înțeles a fost înregistrat și în dicționare. Așa se explică faptul că citim în cronicile sportive că un jucător „marchează și astfel reduce *scorul*“, deși, de fapt, orice punct marcat nu poate decât să mărească *scorul*.

În limba latină, la origine *a sollicita* însemna „a deranja“, „a tulbura“. De aici s-a trecut la înțelesul de „a se adresa cuiva cu o cerere“, dar numai unui superior: se poate *solicita* ministrului o audiență, se *solicită* sprijinul unei personalități marcante etc. Din dorința de a vorbi pompos, mulți elimină din vocabularul lor pe *a cere* și îl înlocuiesc cu *a sollicita*, indiferent cui se adresează cererea. Autorul menționează că a citit într-o adresă către un superior, „vă înaintăm raportul pe care ni l-ați *solicitat*.“ Mai mult, spune lingvistul, prin 1970-1971 în magazinul bucureștean „Victoria“ se putea citi pe o inscripție: „*solicitați* vânzătorului modelul dorit“, iar în ziarul „România liberă“ din 16.04.1970 se spunea că: „Olanda și R.F. Germania *au solicitat* tuturor navelor lor... să acorde ajutor...“, ca și cum guvernele s-ar ploconi în fața comandantilor de vapoare. Valorosul lingvist român nu era de acord nici cu inscripția de pe formularele CEC-ului: „semnătura *solicitantului*“, de vreme ce omul își cere înapoi proprii bani. Este drept, însă, că de la verbul *a cere* nu există un substantiv ca *cerător*. Din aceeași familie este *cerșetor*, dar se poate constata cu ușurință că acesta s-a specializat într-o accepțiune antipatică.

Din aceeași rădăcină cu *a sollicita* este substantivul *solicitudine*, care este folosit corect numai cu sensul vechi al rădăcinii: „atitudine plină de grijă față de cineva.“ Cei care cred că *a sollicita* este totuna cu *a cere* au ajuns să folosească și substantivul cu un sens apropiat, adică „cerere“. Autorul precizează că a citit cândva un reportaj referitor la mersul treburilor într-un magazin, unde figura enunțul: „Azi, fiind duminică, *solicitudinea* este mai mare.“

Latinescul *specios* însemna „înfățișare“, fiind din aceeași familie cu *aspect*, *spectacol* etc. Din el s-a format derivatul *special*, opus ca înțeles lui *general*. Pe de altă parte, s-a creat derivatul *specios* – „care ia ochii prin înfățișarea sa“, cu alte cuvinte, „înșelător“, „fără fond serios“. Alexandru Graur menționează că în mediul presei *specios* este confundat cu *special*, așa încât se întâlnește, un enunț de felul: „articolul să nu fie *specios*“, adică să poată fi citit și de cei care n-au cunoștințe de specialitate.

În ultimul exemplu din capitol, celebrul lingvist abordează situația cuvântului *versiune* care, în anumite contexte, are același înțeles cu *variantă*. Din cauză că se spune „asupra acestui subiect circulă diferite *versiuni*“ unii și-au închipuit că *versiune* înseamnă „minciună“ și astfel s-a ajuns la formularea „nu știu, adevărat să fie sau *versiune*, dar am auzit că...“.

Evident, când sunt *versiuni* contradictorii, nu pot fi toate adevărate, dar una dintre ele poate foarte bine să corespundă realității.

Gh. Gheorghisan

► oftai și beai până curgeau apele pe tine. Și mai avea nea Gheorghe un clenci cu care lua fața la client, din orice categorie ar fi fost el. Aici se făceau cele mai fragede fripturi, zemoase și parfumate cum nu se găseau în tot orașul! Două pachete de „Kent“ la grataragiul al bătrân și cuvânt că nu-i spun la patron, m-a costat să aflu secretul frăgezimii lor pe care vi-l dezvălui astăzi. Ei bine, fleicile erau ținute-n beci, învelite în fețe de masă, puse pe o pătură plină de gheață și o alta deasupra. Astfel se închideau porii cărnii, iar zeama și sucii rămăneau la interior, când această sfârâia pe grătar. La toate acestea se adăugau ierburile cu care erau primenite, aduse de pe la „piața sârbilor“ de la Severin, căci prin magazinele noastre de atunci nu le vedeai. Unde mai pui că-n arșița verii, tot aici se mai găsea și o navetă, două de „Pepsi“ și uneori bere străină. Avea relații neica Ponor, știa a se face căutat!

Agricultura se practica atunci, la modul „intensiv“. Liziere întregi de salcâmi și vii fuseseră decimate pentru a face loc kilometrilor de rânduri de porumb și lanuri de grâu. Cum „țărănime“, adică oameni care să și culeagă, nu se mai găsea, era scos din fabrici personalul TESA, economiști, ingineri. Când veneau mai pe la amurg, autobuzele de la câmp, „desantau stagiarii“ la „groapa“ Pascului, de la bariera CFR, de la intrarea în oraș.

Copleșiți de căldură, asudați și însetați, cu gătejurile pline de praf și țărănă, mergeau spre „groapă“ să scape de osânda cea fierbinte a câmpului.

Odată așezați sub șopron la răcoare, știau că-i lucru de magie.

Depart de furlandiseala firoscoșilor, cu cravată și dungă la pantalon, și fără pretenții de limbajuri academice, timpul nu mai avea vreo lege ori măsură. Căldura care până atunci te torturase, se întor-

cea cum necum, tinda pe manda în binefacere. Curgeau platourile cu Hap-Halău-ri, cum botezaseră bănațenii de la Turnătorie vâlmășagul de cărnuri prăjite laolaltă (de porc, de vită și de pui) iuțite din belșug și aprig piperate, ce se aflau într-un castron misterios și îmbietor, alături de grămezi de cartofi prăjiți și salate de crudități cu care îi aștepta nea Pascu la venirea din câmp. Cădeau sticlele de bere ca obuzurile tunurilor la exercițiile de aplicații. Făcuseră și o poezioară pe tema asta, așa pentru ei: „Un' te duci tu, măi flăcău/ La nea Pascu la Gropău/ La glojdă de hap-halău/ Să-mi scot praful din gâtău.“

Oricum și orice ai spune, după o astfel de porție din acel nemai-pomenit amestec al sățiosului preparat, puteai omorâ trei zile puricele pe muchia buricului, fără să-ți vezi vârful degetelor de la picioare!

Pascu, birtaş priceput și destoinic, făcea iepurele să cânte în biserică și pe pofticios să intre în prăvălie!!

Este foarte adevărat că băileșteanul de atunci era un om cuminte, blând și vorbăreț, îi plăcea să petreacă cu sufletul deschis, iubitor de taifas și „atmosferă“. Ieșirea la o bere sau la un „dorobanț“ (coniac) nu era prilej de beție sau de zaiafet. Așa aflau fiecare ce can-can-uri trebuiau știute unii despre alții. Tot aici se mai puneau la cale câte o mașinațiune ori o bîrfă, sau câte o sușă fără perdea, alături de o bășcălie cruntă, povești despre aventurile amoroase, baliverne, vorbe de duh sau confidențe. Nimeni nu tuma în el ca în luleaua neamțului!

Băileșteanul, a fost și este un om ponderat și conștient asupra a ce înseamnă ziua de mâine, când trebuie să meargă la muncă, la câmp sau să-și vadă de gospodărie.

(Continuare în numărul viitor)
Ing. dr. Mihai LICURICI

► Continuare din pag. 2

sufrajiile tuturor aleșilor urbei. Din cele 325 mii lei, planificate la Venituri, 215 mii sunt subvenții de la administrația locală și 20 mii, venituri proprii. Structura cheltuielilor are se prezintă astfel: Cheltuieli de personal – 65 mii; bunuri și servicii – 84 mii, hrană – 23 mii, bunuri de inventar constând în uniforme și echipament – 12 mii și deplasări – 51 mii lei.

Bugetul local al municipiului pe anul 2013 este de 27.511 mii lei, la Venituri și 29.359 mii lei, la Cheltuieli, cu un deficit de 1.848 mii lei, care provine de la Secțiunea de dezvoltare. La Secțiunea de funcționare, la Venituri suma este de 17.184 mii lei, la ambele capitole, în timp ce la Secțiunea de dezvoltare, veniturile sunt de 10.327 mii lei, iar cheltuielile de 12.175 mii lei.

Principalele venituri la Secțiunea de funcționare sunt realizate din: Cote defalcate din impozit pe venit – 3.832 mii; Impozite și taxe de

Laude, felicitări, dar și ... reproșuri

proprietate – 2.550 mii; Sume defalcate din TVA – 9.928 mii; Amenzi – 172 mii; Subvenții de la bugetul de stat – 400 mii. În ceea ce privește cheltuielile, acestea se prezintă după cum urmează:

Administrație – 2.904 mii lei, din care: cheltuieli de personal – 1.826 mii lei, bunuri și servicii – 1.078 mii; **Apărare Civilă** – 561 mii (Poliție Locală – 556, alte cheltuieli în domeniul ordinii publice – 5 mii); **Învățământ** – 8.359 mii (cheltuieli de personal – 6.937 mii, bunuri și servicii – 1.722 mii); **Sănătate** – 479 mii, din care la spital – 260 mii și cheltuieli de personal pentru servicii de sănătate publică – 210 mii; **Cultură** – 1.377 mii lei; **Asistență socială** – 1.490 mii lei (însoțitori – 851 mii, ajutor social – 370 mii, alte cheltuieli în domeniul asigurărilor sociale – 266 mii, asistență acordată persoanelor în vârstă – 3.000), **Locuințe,**

servicii și dezvoltare publică – 820 mii lei pentru iluminatul public; **Protecția mediului** – 482 mii lei (cheltuieli de personal – 179 mii, bunuri și servicii – 303 mii); **Străzi** – 200 mii lei.

Principalele venituri la Secțiunea de dezvoltare provin din: Sume FEN postaderare în contul plăților efectuate – 7.470 mii lei; Subvenții de la bugetul de stat – 2.377 mii; Vărsăminte din Secțiunea de funcționare – 762 mii lei, cheltuielile fiind repartizate astfel: **Autorități publice** – 2.260 mii; **Ordine publică și siguranță națională** – 15 mii; **Cultură, recreere și religie** – 136 mii; **Locuințe, servicii și dezvoltare publică** – 939 mii; **Protecția mediului** – 62 mii; **Străzi** – 8.763 mii lei.

Și-au exprimat punctele de vedere managerii unităților de învățământ: Cr. Călușaru, Cr. Bălușă, Mariana Rotaru, V. Toană, Cr.

Văduva, care a pedalat pe faptul că sumele din buget sunt insuficiente, dar trebuie să se încadreze în cheltuielile absolute necesare. Din intervențiile aleșilor locali am remarcat pe cele ale d-lor D. Manciuc, E. Cecea, Irinel Mușuroi, intervenții pertinente și la obiect. D-l D. Manciuc a pus accent pe faptul că directorii au fost invitați nu pentru a fi „urecheați“, ci pentru a-și spune păsurile, pentru ca „împreună să rezolvăm problemele, noi să-i ajutăm, întrucât nu sunt probleme personale ale primarului, ale directorilor și ale consilierilor, ci ale municipiului. D-l E. Cecea a insistat asupra necesității de a se interveni urgent la reabilitarea căminelor (internatelor) de la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel“, care constituie un mare pericol atât pentru elevi, cât și pentru cei care trec prin fața acestora. A adus mulțumiri

pentru sumele care au fost repartizate unității în anul școlar trecut. Edilul-șef a apreciat că în condițiile actuale de criză, bugetul local este destul de ambițios.

Bugetul local al municipiului a fost aprobat cu 13 voturi „pentru“ și 4 „împotriva“ (D. Manciuc, I. Crețan, P. Floricel și E. Cecea). Au mai fost aprobate în unanimitate alte trei proiecte de hotărâre asupra cărora vom reveni cu amănunte în numărul viitor, în cazul în care cititorii își vor exprima această dorință.

A fost o ședință care a avut de toate – momente de destindere, dar și unele mai încordate, însă nu foarte tensionate, s-au adus laude și felicitări, s-au făcut și reproșuri, unele mai blânde, altele mai aspre, fără a avea tentă de răutate, pe măsura temperamentului și a tactului participanților la discuții.

Gh. GHEORGHISAN

Istoricul bisericii cu hramul

Adormirea Maicii Domnului
din Municipiul Băilești

Biserica parohială, cu hramul **Adormirea Maicii Domnului**, a început a se zidi din temelie la 8 iulie 1885 și a fost terminată la 5 septembrie 1887.

Așa cum reiese din pisania, scrisă pe plăcile de marmură de la intrarea în biserică, biserica a fost ridicată cu ajutorul băileștenilor și al locuitorilor din comunele învecinate. Însă cel dintâi ctitor al acestei biserici a fost principele Alexandru Barbu Știrbei, cu soția sa Maria, cu fii și fiicele lor: Barbu, Iorgu, Eliza, Elena, Zoe, Maria, Alexandrina și Ioana. Este posibil ca hramul ales să fie **Adormirea Maicii Domnului**, deoarece Doamna Maria, soția principelui, decedase.

Biserica a fost construită după planul făcut de inginerul K. Litarczek și executat de arhitectii Dumitru Ștefan (macedonian), Alexandru, fiul său, și Dumitrescu Duca Ștefan, fratele. Garantul lucrării a fost Florea Rusu, din comuna Goicea Mică.

◆ **Arhitectura.** Din punct de vedere arhitectonic, biserica este construită în formă de corabie. Părțile interioare ale bisericii, altarul, naosul și pronaosul sunt bine delimitate. Despărțirea altarului de naos se face printr-o catapeteasmă de zid, iar a naosului de pronaos printr-un zid ce are în

mijlocul său o ușă, prin care se face accesul în naos. În mijlocul naosului se află patru stâlpi masivi care se pare că urmau să susțină o turlă foarte mare. Acest lucru nu s-a mai realizat, stâlpii susținând, în prezent, doar o cupolă pe care este pictat Pantocratorul. De asemenea tot aici, în naos, se află și un baldachin ce adăpostește o mică parte din moaștele Sf. Cv. Mc. Paraschevi din Roma (26 iulie). Pronaosul este mult mai mic decât naosul. Mai trebuie adăugat faptul că la intrarea în biserică se află și pridvorul, pe care se înalță turla, în care este și clopotul.

◆ **Pictura.** Pictura originală nu se mai păstrează, ea fiind înlocuită cu o pictură nouă în anii 1968-1970 de către pictorul craiovean Ștefan Calopăreanu, în timpul preotului paroh Ștefan Turcu. Ultima restaurare a picturii s-a făcut în anii 1990-1991 de către pictorii craioveni Dan Neamu, Mihai Nistor și Cristian Bora, în timpul preotului paroh Constantin Sună.

◆ **Lucrări, reparații și consolidări.** Cu siguranță fiecare preot care a slujit la această biserică a căutat să o întrețină și să o înfrumusețeze. Însă s-au executat și lucrări mai mari care merită să fie amintite și să fie cunoscute: repararea și consolidarea turlei după

cutremurul din 1977; montarea unei centrale termice în anul 2005; înlocuirea tâmplăriei de lemn cu tâmplărie PVC cu geam termopan, lucrări de consolidare și reparații exterioare cu bani de la Ministerul Culturii și Cultelor sub supravegherea P.C. Pr. Neacșu Cătălin-Gabriel, în anul 2007; înlocuirea vechii centrale termice cu una nouă; înlocuirea radiatoarelor (caloriferelor) cu ventiloconvec-toare: achiziționarea de obiecte de cult și alte reparații necesare, în anul 2012 cu spijinul Primăriei Băilești și al domnului primar Costel Pistrițu, fiu al parohiei.

◆ **Preoți slujitori.** De-a lungul timpului, la altarul acestei biserici au slujit preoții:

- Pr. Alexandru Popescu (1887-1919)
- Pr. Petre Popescu (1919-1964)
- Pr. Gheorghe Bălana (1934-1946)
- Pr. Ștefan Turcu (1950-1977)
- Pr. Pavel Dumbravă (1947)
- Pr. Ilarie Popescu (1951-1978)
- Pr. Ioan Ioanicescu (1978-1981)
- Pr. Constantin Sună (1979-2009)
- Pr. Răzvan Tismonariu (1981-2001)
- Pr. Neacșu Cătălin-Gabriel (2001-)
- Pr. Sună-Săceanu Gabriel (2007-)
- Pr. Mihai Marius-Crinu (2009-)

Maestrul internațional
Ioan Mărășescu
din nou în mijlocul
șahiștilor băileșteni

În cadrul parteneriatului constituit între C.S.S. Medicina Timișoara, C.S.M. Progresul Băilești și Liceul „Mihai Viteazul” și continuând o frumoasă tradiție, șahiștii băileșteni s-au aflat în compania domnului maestru internațional Ioan Mărășescu, director al prestigiosului club din super-liga României. Întâlnirea a fost una fructuoasă, valorosul jucător destăinuindu-le șahiștilor noștri o serie din secretele pregătirii și practicării sportului minții, îndemnându-i să se antreneze cu ambiție și responsabilitate, în vederea obținerii de rezultate superioare în competițiile de copii și juniori.

Ulterior, s-a trecut la susținerea unui simultan, la unsprezece mese, domnul Mărășescu având ca parteneri pe cei mai

talentați dintre șahiștii municipiului nostru. Simultanul s-a bucurat de întreaga atenție și ambiție din partea competitorilor locali, nu odată maestrul internațional fiind pus în situații în care s-a întrebuintat serios, spre a obține poziții superioare. Desfășurat într-un spirit de fair-play și prilejuind partide de nivel tehnico-tactic și spectacular deosebite, Ioan Mărășescu a reușit, grație valorii și vastei experiențe, să-și adjudece zece victorii, o partidă încheindu-se remiză. Prețiosul rezultat de egalitate a fost obținut de către talentatul component al clubului băileștean, Neacșu Ioan-Ovidius, care, iată, confirmă bunele sale rezultate în competițiile la care a luat parte în ultimul timp. Acesta a primit de altfel și cupa pentru cel mai bun rezultat.

Spre cinstea clubului nostru, alți talentați șahiști au primit cuvinte

de laudă pentru jocul bun prestat, numindu-i pe Firțulescu Alexandru, Iureș Alberto, Mitu Diana și Scilpcea Rareș.

În calitatea mea de antrenor al acestor sportivi, țin să mulțumesc domnului Mărășescu pentru sprijinul și sollicitudinea de care a dat dovadă, invitându-l, ori de câte ori este posibil, să se afle în mijlocul nostru, sprijinind șahiștii locali în vederea reprezentării cu cinste a culorilor clubului nostru și implicit a municipiului Băilești. Mulțumesc celor prezenți la eveniment, prof. Florin Duinea, directorul clubului, prof. Camelia Ionescu – sprijinind cu pasiune și devotament această acțiune, prof. Valentin Toană, directorul adjunct al Liceului „Mihai Viteazul”, prof. Dorel Grofu și prof. Burcă Laurențiu.
Constantin MICU

PISANIE SCRISA PE PLACILE DE MARMURA,
DE LA INTRAREA ÎN BISERICA

ACESTA SÂNTA BISERICA CARE SA ÎNCEPUTU A CLADI ÎN 1885 IULIE 8 DE CATRE TOTII ACESTI TITORII ȘI TOTII FRAȚII NOȘTRI BĂILEȘTENI ȘI CÔMUNELE VECINE ÎNTRU CARI TITORII CELU DÂNTEIU MARIA SA PRINCIPELE ALEXANDRU BARBU ȘTIRBEY ȘI REPOSATA MARIA SOȚIA SEA ȘI PENTRU FII ȘI FICELE MARIEI SELLE BARBU JORGU ELISA HELENA ZOE MARIA ALEXANDRINA ȘI IOANA DUMNEDEU SELU FERICEAȘCA PENTRU ADJUTORUL LOCAȘULUI ACESTA. ADAM MAIER MARIE MAIER CA TITOR PEDA THEODORESCU ȘI FAMILIA SA GARANT LUCRAREI ACESTEI SFÂNTE BISERICI FLOREA RUSU DIN COMUNA GOICEA MICA PLANU FACUT DE CATRE INGINERUL K. LITARCZEK ESECUTAT DE ARHITECTII DUMITRU ȘTEFAN MACEDONIAN ȘI FIUL SEU ALEXANDRU DUMITRESCU DUCA ȘTEFAN FRATELE ARHITECTULUI ȘI SA TERMINAT LA ANUL 1887 LUNĂ SEPTEMBRIE ÎN 5. ADAM COSLER CRAIOVA

TITORII ALE CARORU NUME MAI JOSU ARETATE AU STARUITU ȘI ÎNGRIJIT CU ALERGATURA ȘI CU PRIVEGHEREA PENTRU RIDICAREA DIN TEMELIE A ACESTEI SÂNTE ZIDIRII FIELE ACESTA SÂNTA CLADIRE SPRE BINELE ȘI FERICIREA VIETEII LORU ȘI SPRE MÂNTUIREA ȘI ODICHNA SUFLE TELORU REPOSAȚILOR PARINȚII FRAȚII ȘI FII LORU. MARIN JON MILCU ȘI FAMILIA SA. MIREA COLAN ȘI FAMILIA SA. DINU STAN CIOCHIA ȘI FAMILIA SA. DOBREA BARBU SALCEANU ȘI FAMILIA SA. JON STANCU CICIULETE ȘI FAMILIA SA. MARIN POIANARU ȘI FAMILIA SA. STANCU MITROIU ȘI FAMILIA SA. DINU JORDACHE CIOCIONA ȘI FAMILIA SA. JON FLOREA CIOCHIA ȘI FAMILIA SA. JON ȘTEFAN UDRISTE ȘI FAMILIA SA. STANCU M: FL: CIOCHIA ȘI FAMILIA SA. JON STANCU POIANARU ȘI FAMILIA SA. ȘTEFAN POPA ȘI FAMILIA SA. DINU RĂDU JIANU ȘI FAMILIA SA. NEAGOA MICU ȘI FAMILIA SA. JON STAN BOTEANU ȘI FAMILIA SA. GIORGI FL: DUNAREANU ȘI FAMILIA SA. DINU STAN AMZULEANU LIA SA. JON TANASIE ȘI FAMILIA SA. ADAM COSLER CRAIOVA

NOTĂ: textul Pisaniei de pe plăcile de marmură este redat cu exactitate, inclusiv rândurile sunt redactate ca și pe plăci. Numele proprii care încep cu „J” (Jorgu, Jon) deasupra lui J au un punct.

PISANIE

(scrisă în pronaos, deasupra ușilor de la intrare)

Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu săvârșirea Duhului Sfânt, ziditu-s-a din temelii între anii 1885-1887, această Sfântă Biserică cu Hramul „Adormirea Maicii Domnului” din orașul Băilești, județul Dolj, prin osârda credincioșilor și fostului preot paroh Alexandru Popescu.

Între anii 1968-1970 s-a restaurat și s-a pictat din nou cu contribuția enoriașilor, preot paroh fiind Ștefan Turcu și conslujitor Ilarie Popescu, de către pictorul Ștefan Calopăreanu din Craiova. Slujba de sfințire s-a oficiat în 15 noiembrie 1970 de către ÎPS Dr. Firmilian, Mitropolitul Olteniei, președinte al Departamentului Cultelor fiind Dumitru Dogaru și protoiereu al Băileștiiului Pr. Nicolae Stroe.

În anii 1990-1991 în timpul arhipăstoririi ÎPS Dr. Nestor Vornicescu Mitropolitul Olteniei, Paroh fiind Pr. Ic.Stavrofor Constantin Sună și conslujitor Pr. Răzvan Tismonariu, Protopop Ștefan Cotea s-au efectuat reparații, consolidări și restaurarea integrală a picturii de pictorii Dan Neamu, Mihai Nistor și Cristian Bora din Craiova.

Sfințită azi, 21. IX 1991

Pr. Mihai Marius-Crinu

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

